

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: VG. H., X,
zastoupeného JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL.M., MBA,
advokátem, Veleslavínova 33, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, Škroupova 1760/18,
306 13 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2020, č.j. PK-DSH/57/20,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 2. 3. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2020, č.j. PK-DSH/57/20 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, Odboru registru vozidel a řidičů (dále jen „prvoinstanční správní orgán“ nebo „magistrát“), ze dne 21. 10. 2019, č.j. MMP/338043/19 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

žalobcovy námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce) a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen. Žalobce se domáhal též zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

2. Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“).
3. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
4. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).

[II] Žaloba

5. Žalobce v první řadě uvedl, že již v rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, když orgán, který vydal provedený záznam, nikterak nezkontroloval správnost podkladů, na základě kterých byla přestupková jednání zaznamenána do provedeného záznamu. Vycházel pouze z oznámení Policie ČR bez toho, aby měl k dispozici jednotlivé bloky z blokových řízení. Žalobce k tomu uvedl, že dle ustanovení § 123f zákona o silničním provozu lze dovodit povinnost správních orgánů příslušných vést registr řidičů přezkoumávat v řízení o námitkách nejen soulad provedeného záznamu se zákonnými podklady, ale také správnost těchto podkladů. Správní orgán však této své povinnosti nedostál.
6. V souvislosti s výše uvedeným žalobce odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, kdy v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76, publikovaném pod č. 2145/2010 Sb. NSS, kasační soud konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“
7. V souladu se shora uvedeným napadl žalobce pokutový blok ze dne 23. 5. 2019, č. C 1647831, který byl jedním z podkladů pro záznam bodů, neboť tento pokutový blok je zcela nečitelný. Není z něj tudíž patrné, jakého dne se daného jednání měl žalobce dopustit. Pokutový blok dále neobsahuje dostatečné vymezení přestupkového jednání slovním popisem a paragrafovým zněním tak, aby dané jednání bylo přesně specifikováno a nebylo zaměnitelné s jiným přestupkovým jednáním. Na základě daného měl žalobce za to, že pokutový blok nemůže vyvolat právní účinky s ním spojené. Žalobce měl tedy za to,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

že k jeho údajnému protiprávnímu jednání neexistuje způsobilý podklad, který by mohl vyvolat zamýšlené právní následky.

8. Podporu svých tvrzení, že bylo porušeno jeho právo, pak žalobce shledal i v ustálené judikatuře Nejvyššího správního soudu, například v rozsudku sp. zn. 1 As 16/2010 ze dne 13. 10. 2010, podle něhož *„rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.“*
9. Tyto skutečnosti žalobce uváděl jak v námitkách proti provedení záznamu bodů, tak v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Ani jeden ze správních orgánů se však s argumenty žalobce nevypořádal, předmětné bloky nezkoumal a nezkoumal tedy, zda existuje způsobilý podklad pro záznam. To je dle žalobce pochybením, kdy rozhodnutí obou správních orgánů trpí vadou, která měla za následek nesprávné právní posouzení dané věci a nesprávné rozhodnutí ve věci.
10. V návaznosti na výše uvedené měl žalobce dále za to, že správní orgány rozhodly ve věci na základě nedostatečných informací. V souvislosti s tím žalobce konstatoval, že obsah spisu, na základě kterého bylo správními orgány rozhodováno, je neúplný a tento spis měl být před vydáním rozhodnutí doplněn o další prokazující důkazy, zda se žalobce uvedených přestupků dopustil či nedopustil.
11. Toto tvrzení je opět podloženo rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 5 As 39/2010-76, a citací z něho: *„Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, poskytuje správnímu orgánu pouze určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je proto třeba v takovém případě vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, např. část pokutového bloku prokazující, že přestupek byl v blokovém řízení projednán. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“*
12. Žalobce pochybení správních orgánů shledal rovněž v tom, že mu správními orgány nebyly poskytnuty kopie blokových pokut, které by prokazovaly, že se žalobce na daném místě nacházel a že daný blok podepsal.
13. Některé z bloků, které byly žalobci předloženy, neobsahují jeho podpis. Jelikož podpis žalobce na předmětných blocích je dle právní úpravy i současné dostupné judikatury obligatorní náležitostí bloku, trval žalobce na tom, že na základě takto vypsanych bloků, nemohlo dojít k provedení záznamů [srov. např. v rozhodnutí NSS ze dne 29. 12. 2010 sp. zn. 8 As 68/2010 je uvedeno, že *„rozhodnutí v blokovém řízení je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.“*]. Jelikož podpis žalobce v pokutovém bloku ze dne 27. 4. 2018 absentuje a správní orgány nedoplňily spis o důkaz, že by byl žalobcem podepsán, dopustily se závažného pochybení, přičemž žalobce tento pokutový blok shledává jako nicotný.
14. Vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem žalobci nezbylo než konstatovat, že došlo k porušení jeho práv, neboť obě rozhodnutí správních orgánů jsou nezákonná i

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

nicotná. Řízení předcházející jejich vydání trpí takovými skutkovými i právními vadami, že mají za následek právě nezákonnost a nicotnost daných rozhodnutí.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

15. Žalovaný se k věci vyjádřil v podání ze dne 21. 5. 2020, v němž konstatoval, že ke skutečnostem uvedeným v žalobě se podrobně vyjádřil v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění se plně odvolává. Nadto uvedl, že dosažení hranice 12 bodů bylo žalobci oznámeno dne 31. 5. 2019, kdy mu bylo doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Jak vyplývá ze spisové dokumentace, žalobce se dopustil celkem čtyř přestupků, na jejichž podkladě dosáhl v registru řidičů celkové hranice 12 bodů. Žalobce již v průběhu správního řízení napadl pokutový blok série AC/2017, č. C 1647831, ze dne 23. 5. 2019. V této věci bylo dne 25. 6. 2019 správnímu orgánu I. stupně doručeno sdělení Policie ČR ze dne 25. 6. 2019, č.j. KRPP-83734- 2/ČJ-2019-0300 DP, týkající se přezkumného řízení v této přestupkové věci. Závěrem sdělení je konstatováno, že po přezkoumání rozhodnutí o přestupku nebyly zjištěny pochybnosti o tom, že by rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Rovněž nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přezkumného řízení.
16. Pokutovému bloku se věnoval i žalovaný ve svém rozhodnutí a konstatoval, že bylo zjištěno, že v jeho horní části se nachází jméno, adresa a datum narození žalobce a rovněž je zde uvedeno jeho číslo občanského i řidičského průkazu, podle kterých došlo ke ztotožnění jeho osoby. V popisu přestupku je uvedeno jeho slovní i zákonné označení, neboť je zde uveden text „23. 5. 2019 v 10:05 hod., v Plzni, Vejpnická x V Úvoze, směr centrum, porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., X, Renault Master, bílá“. Tento text je doplněn zákonným označením přestupku, tedy § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., který stanoví, že řidič je povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud je jím vozidlo povinně vybaveno. Pod tímto textem se na pokutovém bloku nachází kolonka se zákonným označením přestupku - § 125c/1k zákona č. 361/2000 Sb., kterého se žalobce dopustil. Ve spodní polovině pokutového bloku se nachází podpis a služební číslo oprávněné úřední osoby, která pokutu uložila, a dále podpis přestupce.
17. Žalovaný v roli odvolacího správního orgánu pokutový blok podrobně prozkoumal a nezjistil žádné skutečnosti napovídající tomu, že by na základě takto vyplněného pokutového bloku nemohly být zaznamenány body do registru řidičů (v tomto případě tři body). Stejná situace se opakovala i u pokutových bloků, které byly v průběhu námitkového řízení vyžádány ve věcech ostatních přestupků, tedy přestupku ze dne 21. 8. 2018 a 27. 4. 2018. Z uvedeného je patrné, že konstatování žalobce ohledně jeho chybějícího podpisu na pokutovém bloku ze dne 27. 4. 2018 se nezakládá na pravdě.
18. Žalovaný dále uvedl, že výrok napadeného rozhodnutí není v rozporu s právními předpisy. Správní orgány I. i II. stupně zde řeší otázku, která je předmětem řízení, je jasný a srozumitelný, obsahuje odkaz na konkrétní hmotněprávní ustanovení, podle kterého bylo rozhodováno. Dále obsahuje uvedení účastníka řízení v rozsahu stanoveném v § 27 odst. 1 správního řádu, a to jménem, příjmením a datem narození. Výrok tedy neobsahuje vady, které by způsobily jeho nepřezkoumatelnost. Rovněž odůvodnění obou rozhodnutí je zcela v souladu s právními předpisy. Dle § 68 odst. 3 správního řádu obsahuje důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Dále obsahuje rovněž informace o tom, jak se správní orgán I. stupně vypořádal s námitkami a návrhy účastníka řízení. Kopie pokutových bloků žalobci poskytnuty byly, a to v rámci seznámení se spisovou dokumentací dne 9. 9. 2019, kdy si tyto kopie pořídil právní zástupce žalobce vlastním kopírovacím zařízením (viz list č. 63 spisu správního orgánu I. stupně).

19. Z uvedeného nelze vyvodit jiný závěr, že za spáchané přestupky je nutno žalobci udělit příslušný počet bodů do registru řidičů. K celé věci žalovaný dodává, že žalobce pokutové bloky stvrdil svým podpisem, čímž projevil souhlas s projednávanou věcí.
20. Žalovaný s ohledem na výše uvedené skutečnosti navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

[IV] Posouzení věci soudem

21. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
22. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
23. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
24. Ve věci bylo soudem rozhodnuto v souladu s § 51 odst. 1 věty první s. ř. s., neboť s tím souhlasili oba účastníci řízení.
25. Žaloba není důvodná.
26. Prvoinstanční správní orgán rozhodnutím ze dne 21. 10. 2019, č.j. MMP/338043/19, rozhodl podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu tak, že námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení žalobce se jako neodůvodněné zamítají a provedený záznam 12 bodů se potvrzuje.
27. Soud předesílá, že na pokutovém bloku jsou omezené možnosti pro vyjádření příslušných skutečností. Byť soudní praxe posunula jeho vnímání také jako rozhodnutí (ovšem rozhodnutí *sui generis*), stále se nejedná o klasické rozhodnutí, ale o blok. Rozsáhlá judikatura Nejvyššího správního soudu je pak stran pokutových bloků tohoto názoru: „(...) S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami ‚jízda bez použití BP‘ nebo ‚pásy‘, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil.“ [rozsudek kasačního soudu ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20 (toto i další zde zmíněná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou k

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

dispozici na www.nssoud.cz). Citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nelze interpretovat jinak, než že v některých případech se dovodí srozumitelnost informací uvedených na pokutovém bloku i s určitým výkladem, třeba použitím obvyklých zkratk apod. Ostatně, hlavním kritériem pro posouzení toho, zda konkrétní jednání je v pořádku nebo ne, je to, zda skutečně ten skutek a jeho právní kvalifikace jsou popsány tak, aby byly srozumitelné a odlišitelné od jiných skutků.

28. Žalobce nejprve v obecné rovině uvedl, že jeho právo na spravedlivý proces bylo porušeno již v prvoinstančním rozhodnutí, když nebyla zkoumána správnost podkladů, na základě kterých byla přestupková jednání zaznamenána do provedeného záznamu. Jako podklad byla vzata pouze oznámení Policie ČR, aniž by měl prvoinstanční správní orgán k dispozici jednotlivé bloky z blokových řízení.
29. Stran těchto námitek soud konstatuje, že jejich nedostatkem je jejich nekonkrétnost. Správními soudy bylo opakovaně judikováno, že soud zde není od toho, aby domýšlel obsah žalobních bodů, event. dopad možných pochybení správních orgánů do konkrétních žalobcových veřejných subjektivních práv. Nebylo-li tedy žalobcem přesně specifikováno, o jaké přestupky, resp. pokutové bloky se jednalo, nemohl soud na takto vágní námitku kvalifikovaně reagovat.
30. Dostatečně konkrétní pak byla tvrzení co do pokutového bloku ze dne 23. 5. 2019, č. C 1647831, který byl, dle žalobce, zcela nečitelný. Žalobce namítal, že z bloku není patrné, jakého dne se měl žalobce dopustit vytykaného jednání, blok dále neobsahuje dostatečné vymezení přestupkového jednání slovním popisem a paragrafovým zněním tak, aby dané jednání bylo přesně specifikováno a nebylo zaměnitelné s jiným přestupkovým jednáním. Žalobce měl tedy za to, že v tomto případě tu nebyl *„způsobilý podklad, který by mohl vyvolat zamýšlené právní následky.“*
31. Námitka nebyla důvodná.
32. Pokutový blok ze dne 23. 5. 2019, č. C 1647831, č. série AC/2017, jehož fotokopie je součástí správního spisu, splňuje kritéria na pokutový blok, tak jak byla vymezena ve výše citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu. Především, v rubrikách 1 – 4 jsou uvedeny údaje o řidiči (V. H., narozen X, bytem X, č. OP X, č. ŘP X). Namítá-li žalobce, že není zřejmé, kdy se měl přestupku dopustit, pak soud odkazuje na rubriku č. 5 onoho bloku *„Popis skutku – čas, místo, způsob spáchání“*, kde je naprosto zřetelně uvedeno *„23. 5. 2019 v 10.05 hod.“*. Dle názoru soudu, časový údaj stran spáchání skutku nelze popsat přesněji. Nad rámec žalobní námítka soud poznamenává, že ve stejné rubrice je zaznamenáno, že k přestupkovému jednání došlo v Plzni (ul. Vejprnická x V Úvoze, ve směru do centra), když přestupce řídil motorové vozidlo registrační značky X (Renault Master, bílá barva).
33. Stran namítané nejasnosti co do vymezení přestupkového jednání slovním popisem a paragrafovým zněním, soud opětovně odkazuje na rubriku č. 5 předmětného pokutového bloku, kde je popsáno, že řidič *„nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem“*, čímž *„porušil § 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“*. V rubrice č. 6 pokutového bloku (*„Pokuta uložená za přestupek podle §“*) je uvedeno *„§ 125c/1k zák. č. 361/2000 Sb., ve znění p. p.“*.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

34. Soud považuje takové popsání spáchaného přestupku (ve světle parametrů vyjevených v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2012, č.j. 7 As 94/2012-20) za plně dostačující. Především, ze slovního popisu je nade vši pochybnost zřejmé, v čem konkrétně přestupkové jednání spočívalo. Díky tomu se pak dá rovněž velmi jednoduše dovodit, že údajem „§ 6/1a z. č. 361/2000 Sb.“ se rozumí porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, podle kterého *„řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu“*. To rovněž odpovídá i znění § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, podle kterého *„fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“* Řidič (= žalobce) na místě zaplatil blokovou pokutu ve výši 500 Kč a pokutový blok podepsal. Tento podpis se mj. shoduje s žalobcovým podpisem na plné moci, kterou zmocnil JUDr. Ing. Pavla Cinka, LL.M. k zastupování ve věci vedené Krajským soudem v Plzni pod sp. zn. 77 A 26/2020.
35. Žalobce dále odkazoval na rozsudek kasačního soudu ze dne 13. 10. 2010 ve věci sp. zn. 1 As 16/2010, konkrétně na jeho závěr o tom, že *„rozhodnutí o přestupku, jehož výrok je v návaznosti na další části rozhodnutí nesrozumitelný, není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů“*, aby v té souvislosti tvrdil, že *„tyto skutečnosti žalobce uváděl jak v námitkách proti provedení záznamu bodů, tak v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“*, přičemž *„ani jeden ze správních orgánů se však s argumenty žalobce nevypořádal, předmětné bloky nezkoumal a nezkoumal tedy, zda existuje způsobilý podklad pro záznam.“* To bylo dle žalobce *„pochybením, kdy rozhodnutí obou správních orgánů trpí vadou, která měla za následek nesprávné právní posouzení dané věci a nesprávné rozhodnutí ve věci.“* Zároveň byl toho názoru, že *„obsah spisu, na základě kterého bylo správními orgány rozhodováno, je neúplný a tento spis měl být před vydáním rozhodnutí doplněn o další prokazující důkazy, zda se žalobce uvedených přestupků dopustil či nedopustil.“*
36. Soud považuje za nezbytné na tomto místě znovu připomenout kategorický požadavek na konkretizaci žalobního bodu. Podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí být z žalobního bodu patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné. Každá taková námitka (bod) musí být dostatečně konkrétní. Z povahy soudního řízení správního vyplývá, že je to žalobce, který obsahem podání – žaloby – vymezuje rozsah přezkumu jím napadeného rozhodnutí. Je tedy na žalobci, jak prostřednictvím žalobních bodů vymezí přezkumnou činnost soudu. Nejvyšší správní soud došel ohledně náležitostí žaloby proti rozhodnutí správního orgánu k tomuto závěru: *„I. Líčení skutkových okolností v žalobě proti rozhodnutí správního orgánu nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. II. Žalobce je též povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. III. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ [viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č.j. 2 Azs 92/2005-58, publikovaný pod č. 835/2006 Sb. NSS (k dispozici na www.nssoud.cz)]. Účastníci řízení by tedy měli svá podání náležitě konkretizovat. Námitka, má-li být kvalifikovaná, by měla být konkrétní, protože na obecnou námitku těžko žádat jinou odpověď, než opět relativně obecnou. A to se netýká jen žalobních bodů, toto kritérium jistě dopadá i na námítky odvolací, jakož i na nejrůznější vyjádření účastníků řízení či obsah podkladů pro vydání rozhodnutí.

37. Soud dospěl k závěru, že žalobce stran námitek sumarizovaných v bodu [35] tohoto rozsudku výše prezentovaným požadavkům na kvalitu žalobních tvrzení nedostál. Není zřejmé, jaké konkrétní skutečnosti, které uváděl v námitkách proti provedení záznamu bodů, tak v odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, má žalobce na mysli. Soud však není povolán k tomu, aby za žalobce cokoliv domýšlel a konkretizoval. Stejně lze uvést i k vágnímu tvrzení o tom, že *„ani jeden ze správních orgánů se však s argumenty žalobce nevypořádal, předmětné bloky nezkoumal a nezkoumal tedy, zda existuje způsobitý podklad pro záznam.“* Pokud žalobce nevyjevil, jaké jeho argumenty nebyly ve správním řízení vyslyšeny, jaké konkrétní bloky nebyly zkoumány a co jim bylo ze strany žalobce vytýkáno, nemůže být taková námitka (jde-li vůbec hovořit o řádné žalobní námitce) soudem kvalifikovaně vypořádána. A konečně – žalobce rovněž neuvedl nic, čím by doložil svá tvrzení o neúplnosti správního spisu. Není tedy vůbec zřejmé, co přesně v onom spisu postrádá a stejně nelze vytušit, jaké další *„prokazující důkazy“* měly být do spisu doplněny před vydáním rozhodnutí. Věděl-li žalobce o takových důkazech, měl je jako takové označit a uvést, co jimi hodlá prokázat. Žalobce však nic takového neučinil, což nutně vede k závěru o nedůvodnosti námítky.
38. Žalobce pochybení správních orgánů shledal rovněž v tom, že mu *„správními orgány nebyly poskytnuty kopie blokových pokut, které by prokazovaly, že se žalobce na daném místě nacházel a že daný blok podepsal.“* I tu však soud postrádá alespoň náznak upřesnění, o jaké pokutové bloky, které nebyly žalobci poskytnuty, se jednalo. Nadto, soud ověřil tvrzení žalovaného o tom, že dne 9. 9. 2019 se k prvoinstančnímu správnímu orgánu dostavil Mgr. Václav Polomis (v substituční plné moci JUDr. Ing. Pavla Cinka), který si mj. pořídil kopie písemností založené na č. l. 56 – 59 správního spisu, kde byly založeny i kopie pokutových bloků. Žalobní tvrzení proto nebylo důvodné.
39. Žalobce dále tvrdil, že *„některé z bloků, které byly žalobci předloženy, neobsahují jeho podpis“*. Opět nekonkrétní tvrzení o „některých“ nepodepsaných blocích bylo alespoň částečně upřesněno, že se jedná o pokutový blok ze dne 27. 4. 2018.
40. Tato námitka není pravdivá.
41. Pokutový blok ze dne 27. 4. 2018 (č. C 1644124, série AC/2017) byl žalobcem podepsán. Jeho podpis je v pravém dolním rohu bloku v rubrice *„podpis obviněného“* a i tu soud konstatuje shodu tohoto podpisu s žalobcovým podpisem na plné moci, kterou zmocnil JUDr. Ing. Pavla Cinka, LL.M. k zastupování ve věci vedené Krajským soudem v Plzni

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

pod sp. zn. 77 A 26/2020, ale i s jeho podpisy např. na pokutových blocích ze dne 9. 3. 2018 (č. E 2289138), či ze dne 23. 5. 2019 (č. C 1647831).

42. Jelikož soud na základě výše uvedené argumentace neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

[V] Náklady řízení

43. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 29. 4. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.